

כשחינוך וחסד נפגשים

חלוקת מזון לנזקקים בעמותת 'חסדי עירית', סיוע לקשישים וסיוע בלימודים לעולים חדשים במסגרת תכנית רג"ב (ראש גדול בהוראה) במכללה, אירוח עמותות לשבת מעורבות חברתית באולפנה, שילוב תכנית "עלי" לצעירות עם מוגבלות ותרומתן לעשייה היומיומית, הם רק חלק קטן ממפעל חסד ללא הפסקה שנבנה אצל 2,700 התלמידים והתלמידות ב-11 המוסדות שבקריית החינוך גבעת וושינגטון.

יקי סעדה, מנכ"ל קרית החינוך גבעת וושינגטון: "אני בא ממשפחה של 12 ילדים, ולנו ילדים לא היה קל, לא היינו יכולים ללכת לטיול שנתי כי לא הייתה לנו האפשרות לשלם את ה-10 אגורות, לכן חשוב לי שאף תלמידה לא תפסיק לימודים. אני רוצה שילדי ישראל יקבלו חינוך גם אם קשה להם כלכלית."

ד"ר חנה ניצן, רכזת תכנית רג"ב למצוינות: ברג"ב ראש גדול בהוראה, חושפים את הסטודנטים והסטודנטיות לדברים יצירתיים וחוויות מתוך עקרונות של חינוך וחסד. אנו מקדשים את ערך הנתינה, בלעדיו אין חינוך ואין חסדים. אין כאן גזר הדבק מדברים שלומדים בכיתה אלא יוזמים ותורמים מתוך הנשמה."

הרב חיים שרקי, ראש אולפנת ישי: באקלים החינוכי של גבעת וושינגטון נושא החסד תופס מקום מאוד מאוד מרכזי. הבנות נחשפות לאוכלוסיות שונות עם צרכים שונים, המרחב של הקהילה הוא מגוון והדבר תורם לחינוך הבנות. אנו מתייחסים לכל תלמידה כמו שהיא וזו הסיבה שהתלמידות אוהבות להיות באולפנה."

פעילות היצירה בונות הבנות יחד מתוך מחשבה על ילדי ההוסטל, על הקידום, היכולות והרצונות שלהם. הדיירים ובנות התכנית מזוים יחד את הגוף, צוחקים, שרים ונהנים יחדיו. זוהי פעילות מבורכת מיסודה של עמותת עלה אשר מגדירה מחדש עבור כולנו את המושג והמהות של המילה 'נתינה' במובן של לתת זה לקבל והשמים הם הגבול לצמיחה ולהתפתחות אישית."

ככל שננסים לעובי הקורה מגלים כי החסד בגבעת וושינגטון הוא לא חד פעמי אלא חלק מהשגרה היומיומית. "החסדים אצלנו הם בשוטף ואחד לשני, לא בהכרח רק לאדם מבחוץ", מדגיש הרב חיים שרקי, ראש אולפנת ישי. "נכון שהבנות מתנדבות בחסדי עיריית ואורזות מזון למשפחות שלא בהכרח מהאולפנה אבל אצלנו חסד יכול להיות גם ביום יום: תלמידות ישראליות שחלק מקליטת העלייה שלנו מסייעות בלימודים לתלמידות ממוצא צרפתי או אתיופי. החסד שלהן מאוד מפתח את העמדה בנפש שאפשר לתת ממה שאתה יכול. כמו כן, לצד הדברים הקבועים מידי שנה ישנם אירועים חד פעמיים, כך למשל החסד של הבנות יכול להתבטא בשוק פורים באולפנה, מדי שנה מגיעים תלמידי בית ספר לחינוך מיוחד והתלמידות מלוות את התלמידים בשוק. וכן, בשבת של עמותת "כנפי רוח" לאנשים עם צרכים מיוחדים והתלמידות אחראיות על השבת מקצה לקצה. הכל חלק מהרוח החינוכית של האולפנה. יכול להיות שיש קביעות של תוכניות ואנחנו כצוות החינוכי שותפים בחינוך ובהובלה, אבל בסוף חשוב לי שהבנות יעשו ולא הצוות. הכי חשוב לנו שהתלמידות יהיו בפרונט."

הרב שרקי תולה את הרוח הגדולה של החסד באקלים החינוכי. "באקלים החינוכי של גבעת וושינגטון נושא החסד תופס מקום מאוד מאוד מרכזי. הבנות נחשפות לאוכלוסיות שונות עם צרכים שונים, המרחב של הקהילה מגוון והדבר תורם לחינוך הבנות. כי תפיסת החינוך שלנו היא לא להיות בעמדה שיפוטית אלא להתייחס לכל תלמידה כמו שהיא וזו הסיבה שהתלמידות אוהבות להיות באולפנה."

סדנאות קצב וטיפוף

לא רק אולפנת ישי, כל מוסד ומוסד בקריית החינוך עוסק בחסד, בסגנונו המיוחד לו. אולפנת 'הלל' לאמנויות היא אולפנה יחסית חדשה ב'גבעה' ובעלת רעיון חדש ופורץ דרך להביא תלמידות מוכשרות מכל רחבי הארץ למוסד חינוכי פנימייתי מצויין לביצוע ויצירה, בו יש הכשרה ברמה מקצועית מאוד גבוהה. "התלמידות לומדות פה בתוכנית שהיא מאוד לא סטנדרטית, תכנית עמוסה המכשירה אותן להיות יוצרות ומבצעות, לא בסגנון של חוגים או טיפול באומנות, אלא מסלול עם מורים אומנים מובילים שמכשירים את התלמידות להגיע ליכולות ולרמת ביצוע גבוהה וב"ה במעט שנתינו זכינו לראות ברכה בפרי עמלנו עם הישגים ופרסים", מספרת תרצה בן יצחק ראשת האולפנה.

באולפנה מיוחדת שכזו המקום של החסד מגיע בעיקר מהתלמידות. "התלמידות מקבלות המון מאיתנו אך לצד זאת עובדות בצורה אינדיבידואליסטית סוליסטית, לטפח קבוצת אומנויות, כל אחת כפי ייחודיותה, עבודה מאוד אישית. עבודה שכל הזמן חשוב לנו שלא רק יקבלו אלא יהפכו להיות קהילה שמעניקה ונותנת לעולם. הן בונות את הכישור והעוצמה הפנימית שלהן ומתוך זה הן יעניקו ויתנו לכלל."

במה זה בא לידי ביטוי?

"החסד בא לידי ביטוי בהתנדבויות בבתי אבות, בעבודה עם תלמידים וילדים בעלי צרכים מיוחדים, באריות מצרכי מזון, בהתנדבות במחלקות ילדים בבתי חולים בעיקר בחגים ובאירועים מיוחדים סביב לוח השנה. פעילויות חסד רבות קורות כאן בתוך כפר מאוד משופץ ועשיר במשאבים, אנחנו מביאות קבוצות ומעניקות להם כן מהמתנות שאנחנו מקבלות

השאלת ציוד, פריטים וריהוט לאירועים ולבתי אבלים - שולחנות, כיסאות, פלטות, מיחמים ומאווררים. תרומת מזוזות ובדיקת קלפים וכן תפילין לנערים שהגיעו למצוות, ציוד רפואי כגון אנהלציה, מכשירי אדים, משאבות חלב וכדומה, ואף ביגוד חדש שמגיע מעודפי סחורות". "בתחילת הקורונה הקמנו את פרויקט "מתוך לשבת" - בכל יום שיש מכינים עוגות ודברי מתקה הרבה פעמים נוסף גם זר פרחים ומביאים לקשישים וניצולי שואה שגרים לבדם. יש לנו פרויקט נוסף לחלוקת צעצועים לילדים במחלקות סגורות, שאליהן לא כל אחד יכול להיכנס, ומשמחים את הילדים. פרויקט נוסף ומשותף עם עזר מציון לסיוע לקשישים - פעם בשבוע חוץ מלדאוג להם לאוכל יושבים מדברים ונותנים אוזן קשבת וסיוע פיזי בביתם. והיד עוד נטויה."

"חסדי עיריית" היא עמותת שהקמנו בגבעת וושינגטון והיא עובדת קבוע כל השנה", מספר סעדה. "אנחנו נותנים לה את המקום הפיזי, תורמים לה כסף ומגייסים את התלמידות שיתנדבו לעזור, וזה נותן אווירה של נתינה והופך את החסד לדבר שבשגרה. לפעמים זו שעזרת לארוז מצרכים זקוקה בעצמה לקבל אותם."

צוחקים שרים ונהנים יחדיו

"חסדי עיריית" היא ממש לא מקרה בודד, כך למשל תכנית "עלי" היא מכינה לחיים עצמאיים ל-20 בנות עם מוגבלות בתפקוד גבוה מהמגזר הדתי. תכנית ייחודית זו קמה לראשונה לפני כ-3 שנים, ביוזמת עמותת "עלה", בכדי לתת מענה לבנות מהמגזר הדתי בתחום השירות הלאומי ולימודי המדרשה ולהתוות עבורן מסלול זהה לבנות גילן. "הבנות שלראשונה בחייהן עוזבות את בית ההורים לטובת מגורים עם בנות גילן בדירות שירות לא יכלו לבקש לעצמן מקום מכל, מקבל ומשלב בגבעת וושינגטון", אומרת נעמה סודקביץ, מנכ"לית עלה גדרה.

"תחת ניהולו של המנכ"ל המיוחד יקי סעדה ובשילוב תושבי הישוב התפתח בגבעה מארג חיים ייחודי בו הקהילה רואה את הבנות כחלק אינטגרלי ממנה ממקום של אחווה ורעות. בשיתוף האגודה להתנדבות הבנות מתנדבות במסגרת השירות הלאומי בגני ילדים, מוסדות החינוך, בית מרקחת, ספריה ועוד. את תכנית הפנאי וכישורי החיים של הבנות מלווה מרפאה בעיסוק במטרה לאפשר עצמאות מירבית לכל בת בכל תחומי החיים. לכל בת תכנית אישית התואמת את רצונה, חזונה והתחומים אשר בהם היא מבקשת להתפתח. את התחום החברתי והאישי מלווה עו"סית התכנית ציפי סתר שפוגשת את הבנות למפגשים קבוצתיים ואישיים במטרה להעצים, ללמד ולהקנות כלים עבור כל אחת בהתמודדות שלה."

במטרה להעשיר את עולמן וכחלק מהזהות של הבנות, הן משולבות בלימודי מדרשת "אורות עציון" בגבעת וושינגטון הניתנים להם על ידי ראש המדרשה הרב עוזי בינפפלד ואשתו הרבנית ברוריה. "מתוך השיח המתפתח בשיעורים ובשבתות המשותפות לבנות נרקמים קשרים חברתיים ונוצרות חברותות לימודים המפרות את בנות עלי ובנות המדרשה."

בנות תכנית עלי לוקחות חלק נרחב בפעילויות התנדבות ברחבי הגבעה ומחוצה לה. "ההתנדבות השבועית בחסדי עיריית היא דוגמה לכך", מציינת נעמה. "לאחרונה, במסגרת פרויקט התנדבות חדש ולאחר מספר פעילויות משותפות החליטו בנות עלי להתנדב בהוסטל "עלה אל האופק" בגדרה, המשמש כבית לילדים עם אוטיזם. הרעיון נולד מתוך הרצון והמחשבה של בנות התכנית להחזיר לקהילה. הנתינה האינסופית, שאותה סופגות הבנות בין היתר גם בגבעת וושינגטון, מאפיינת את בנות התכנית והינה מרכיב חשוב בהנעת רעיונות מסוג זה."

מידי יום ראשון מגיעות הבנות באופן עצמאי אל ההוסטל לפעילות של יצירה ותנועה לדיירים. "את

כל מי שמסתובב ברחבי קריית החינוך גבעת וושינגטון מרגיש בתחושה חיה שבמקום לא רק לומדים בדיבור וב'קורסים אקדמיים' על נושא החסד, אלא ממש חיים את ה- חסד. "כל המהות של המקום היא חסד", מדגיש יקי סעדה, מנכ"ל קריית החינוך גבעת וושינגטון. "הגבעה הוקמה בשנת 1946 במטרה לקלוט יתומים ניצולי שואה. ב-1950 הגיעה קבוצה ראשונה של יתומים מצרפת וכן לאורך כל ההיסטוריה במשך 75 שנה. ה'גבעה' הייתה מרכז לקליטת עלייה לאחר 'מבצע משה' ו'מבצע שלמה', ועליות חבר העמים, צרפת ואיראן, אנחנו קולטים מכל המקומות למרות האתגרים בתקופות מסוימות."

סעדה מתווה את הדרך של המקום כדברי הפסוק בתהילים 'עולם חסד יבנה'. "אנחנו מאמינים שכאשר מישו נותן הוא מקבל הרבה יותר, וכפי שאמר הרבי מלובביץ' - צריך לתת 2 מטבעות לצדקה, אחד בשבילך, ואחד בשביל לעזור לאחר", הוא אומר. "לכן למשל אני לא רוצה שמישהי תפסיק לימודים בגלל כסף, אני אעזור לה ואנסה לתת לה מלגות עד כמה שניתן. אני בא ממשפחה של 12 ילדים, ולנו ילדים לא היה קל, לא היינו יכולים ללכת לטיול שנתי כי לא הייתה לנו האפשרות לשלם את ה-10 אגורות, לכן חשוב לי שאף תלמידה לא תפסיק לימודים. אני רוצה שילדי ישראל יקבלו חינוך גם אם קשה להם כלכלית."

אחד ממיזמי הדגל של החסד בגבעת וושינגטון הוא 'חסדי עיריית'. מתברר שכל מי שמגיע ביום רביעי בערב ל'גבעה' צופה במחזה מרגש. מאות מתנדבים ומתנדבות - תלמידים ותלמידות, סטודנטים וסטודנטיות, גברים נשים, נערים ונערות, משפחות וקבוצות מעמיסים עשרות מכוניות באוכל למשפחות נזקקות. כל מי שרוצה להגיע לבקר ב'גבעה' באותן שעות, צריך לפלס את דרכו בין ההמונים.

הכל החל מקבוצה של סטודנטים וצעירים מקריית החינוך גבעת וושינגטון שיזמה לפני למעלה מ-20 שנה פרויקט מרגש בשם 'חסדי עיריית' לחלוקת מזון למשפחות נזקקות. מה שהחל כיוזמה קטנה ופרטית על שם עיריית דרובינר, סטודנטית לחינוך גופני שנהרגה בתאונת דרכים, הצליח לסחוף עשרות מתנדבים ומתנדבות שנפגשים פעם בשבוע לחלוקה. יחד הם פועלים בכל הכוח כדי לתת אוויר לנשימה למשפחות שהכי זקוקות לכך. "על מנת להנציח את זכרה של עיריית החליטו חבריה לכיתה להקים גמ"ח על מנת לעזור למשפחות נזקקות כפי שעיריית הייתה נוהגת לעשות", מסביר יניב חמדני, מנהל העמותה.

"התחלנו את הפעילות עם סיוע ל-4 משפחות. התחלנו בקטן ממש, היינו הולכים לשוק מידי שבוע, אוספים את האוכל ומחלקים למשפחות. עם הזמן, הביקוש גבר מצד משפחות נזקקות נוספות. לאט לאט הלכנו וגדלנו וכיום בחסדי שמיים אנחנו הנתב המרכזי של החסד בכל האזור. בעזרת העמותה ומתנדביה כ-500 משפחות קשות יום מקבלות תמיכה מידי שבוע. שווי סל מזון שבועי שמחלק הארגון עומד על כ-200 ₪, כאשר הסל כולל מוצרי בסיס כגון קטניות, לחם, ירקות ופירות. עיקר התמיכה שלנו מתבצעת בימי רביעי בלילה כשנעשית חלוקה של ארגזי אוכל לאותן משפחות. החלוקה מתבצעת במספר ערים כמו אשדוד, יבנה, רחובות, גדרה ועוד."

איך התגובות מהמשפחות?

"מרגשות", אומר חמדני. "מידי יום שיש הן מתקשרות להגיד תודה. הן מאוד מעריכות ומוקירות את הפעילות שלנו. יש ביקוש וצורך גדול בעזרה שלנו, משפחות ממש מבקשות סיוע ועזרה. יש כאן צורך אמיתי."

"עמותת 'חסדי עיריית' לא עוסקת רק בחלוקת מזון לנזקקים", מוסיף חמדני, "ברבות השנים, התפתחה העמותה למגוון תחומים נוספים שכולם עוסקים בסיוע וגמילות חסדים. כך לדוגמה

יניב חמדני, מנהל עמותת "חסדי עירית": התחלנו

את הפעילות עם סיוע ל-4 משפחות. התחלנו בקטן ממש, היינו הולכים לשוק מידי שבוע, אוספים את האוכל ומחלקים למשפחות. עם הזמן, הביקוש גבר מצד משפחות נזקקות נוספות. לאט לאט הלכנו וגדלנו וכיום בחסדי שמיים אנחנו הנתיב המרכזי של החסד בכל האזור.

תרצה בן יצחק, ראשת אולפנת "הללי" לאמנויות:

"התלמידות משמחות את הקשישים וחונכות אותם. מנגנון להם בפסנתר ועושות להם הפרשת חלה וקבלות שבת. התגובות שאנו מקבלים מהמשפחות מאוד מרגשות. חשוב לנו שהתלמידות יממשו את היכולות והכישורונות המיוחדים שלהן".

נעמה סודקביץ, מנכ"לית עלה גדרה: "בנות תכנית

עלי לוקחות חלק נרחב בפעילויות התנדבות ברחבי הגבעה ומחוצה לה. הנתינה האינסופית, שאותה סופגות הבנות בין היתר גם בגבעת וושינגטון, מאפיינת את בנות התכנית והינה מרכיב חשוב בהנעת רעיונות מסוג זה".

כל הזמן. לדוגמא: מועדוניות של ילדים באוכלוסיות סיכון. אנחנו עושות להם תחנות של אומנויות וסדנאות של קצב ותיפוף, מלמדות אותם צילום ועריכה, וכמובן מלמדות אותם זומבה וריקודים בסטודיו".

שמעתי שיש גם שבת 'מעורבות חברתית'.
"נכון, בשבת מעורבות חברתית שעושים באולפנה כל פעם מזמינים קבוצת בעלי צרכים מיוחדים כמו 'שלווה' ו'שמחה לילד' בפנימיות שלנו. מארחים אותם ומעניקים להם סופ"ש מדהים מלא בפעילות דרך האמצעים והכלים האומנותיים".

מעבר לאמור, התלמידות מסייעות מחוץ לקריית החינוך, בקבוצת יבנה השכנה. "התלמידות משמחות את הקשישים וחונכות אותם. מנגנון להם בפסנתר ועושות להם הפרשת חלה וקבלות שבת. התגובות שאנו מקבלים מהמשפחות מאוד מאוד מרגשות. חשוב לנו מאוד שהתלמידות יממשו את היכולות והכישורונות המיוחדים שלהן".

בן יצחק קובלת על המחשבה שחסד הוא רק לאנשים מיוחדים או סיוע לעני, מבחינתה חסד לעולם מתבטא גם בהדרכה בתנועות הנוער. "יש לנו הרבה תלמידות מלאות חסד שהן מדריכות בכל תנועות הנוער: אריאל, בני עקיבא ועזרא, כולל קומונריות צעירות ביישובים ובקיבוצים, והכל לגמרי בהתנדבות. הנקודה הכי משמעותית בעיניי היא להיות במקום שנותן ולא רק מקום לפיתוח עצמי. תלמידה המרגישה שהיא נותנת מעצמה בצורה משמעותית, יש לה ייעוד ועולם עשיר שיכולה לחלוק אותו עם הכלל".

החסד מגיע יותר מהבית או מהאולפנה?
"ראשית: הבנות מגיעות חזקות מבית, אוכלוסייה רצינית מאוד עם הרבה רקע תורני. בנות להורים שנמצאים ומובילים ביפו דימונה, יבנה, ופתח תקווה בגרעינים התורניים. בנות שבאות מהורים שנותנים למען הכלל טבוע בהם החסד. יחד עם זאת, אנחנו מעצימות את הבנות, נותנות מגוון של אפשרויות וממנפות אותן".

ראש גדול, גם בחסד

בתוכנית רג"ב (ראש גדול בהוראה) במכללה

האקדמית לחינוך גבעת וושינגטון הסטודנטים והסטודנטיות הם עצמם - יוזמי החסד. "הפרויקטים שאנחנו מרימים מגיעים מאיתנו, אנחנו אלו שחושבים עליהם", מספרת שקד כהן, סטודנטית לחינוך גופני המשתתפת בתוכנית. "לא אומרים לנו מה לעשות ולא מחייבים אותנו בפרויקטים קיימים, אלא אנחנו צריכים ליוזם אותם מלכתחילה. לא סתם קראו לנו 'רגב' - ראש גדול בהוראה, כך אנחנו פועלים, מורים שחושבים מחוץ לקופסא - ממציאים ומרימים פרויקטים שאנחנו חושבים עליהם בעצמנו". היא מונה פרויקט ייחודי בו השתתפה. "בפרויקט שיפוף בתים שעשינו ב'בנה', לא באו ואמרו לנו 'אלו הבתים - קחו ותעשו', אלא התקשרנו לרווחה והצענו את עצמנו, ובתאום עם הרווחה הם אירגנו לנו את הבתים והיינו בקשר ישיר עם אנשי הבית". כהן ראתה שהבית לא רק צריך שיפוף, אלא יותר מכך, קניות נוספות. "ראיתי על פניה של האשה, אם חד הורית ל-9 ילדים, שהיא מתביישת. ולאחר שיח איתה, קניתי לה שמיכה קיציט, טפט לדלת ומסכות נגד קורונה". והתודה לא איחרה לבוא. "הרווחה פרסמה מכתב תודה, שם צוטטה האשה שאמרה שלא רק ששיפצנו לה את הבית אלא להפתעתה אף קנינו לה שמיכה קיציט וטפט לדלת. הדלת שלה היא לא ביתית אלא קצת בלויה, אז הלכתי איתה ובהרנו טפט לבית. היא לא ביקשה זאת אז שאלתי אותה: את צריכה עוד משהו? הרגשתי שה'לא' שלה הוא לא אמיתי. מבחינתי, זאת מטרת התוכנית, אך בשבילה, זה משהו גדול ששינה לה את העולם".

גם חברתה, דנה אור בן סעדון, מספרת על מכתבי תודה בתחומי חסד נוספים: "רוב החסדים שאנחנו עושים הם במסגרת התוכנית. אחד המרכזיים שבהם הוא שחברנו לאולפנה לאומנויות 'הללי' ב'גבעה', התגייסנו ללא תשלום למען הבנות ועשינו להן פרויקטים חוויתיים מוזיקליים. לימדנו איך להתחבר למוזיקה ממוקמות אישים.

בית חם לחיילים

ד"ר חנה ניצן, רכזת תכנית רג"ב למצוינות, מספרת על מיזמי החסד המיוחדים של התוכנית: "רבים מתושבי המקום שמעו על הבנות שהגיעו למחלקת הרווחה ביבנה, ולאחר מפגש ראשוני והיכרות, החלו בשיפוף בתים. אבל למען האמת

לא מדובר רק בשיפוף, השנה עוד הצלחנו לנסוע לחוות השומר בצפון כדי לראות כיצד אנחנו יכולים להתחבר עם החיילים שזקוקים לבית חם. ברג"ב-ראש גדול בהוראה, חושפים את הסטודנטים והסטודנטיות לדברים יצירתיים וחוויות מתוך עקרונות של חינוך וחסד. אנו מקדשים את ערך הנתינה, בלעדיו אין חינוך ואין חסדים. אין כאן גזר הדבק מדברים שלומדים בכיתה אלא יוזמים ותורמים מתוך הנשמה.

יחד עם זאת, מדגישה ניצן כי בתוכנית רג"ב - עניי עירך קודמים. "על הפרויקטים הגדולים באמת עובדים ללא לאות. החל מחסדי עירית, וכלה בסיוע בבתי ספר פנימיים וחיצוניים. הקורונה קצת עצרה אותנו אבל מדובר על פרויקטים של הרחבת דעת ותובנות שמגדלים את הסטודנט להיות מנהיג, מורה מחנך ומקדם".

יקי סעדה, מנכ"ל הקריה החינוכית גבעת וושינגטון: "החסד שלנו הוא בלתי נגמר. נוסף לכל מה שהוצג בכתבה זו, בנות האולפנה נוסעות לבתים שיש שם בעיות ועוורות להם בהשלמת פגרים ובנות מדרשת 'מעיי' מתנדבות יומיים בשבוע בכל מיני עמותות כמו צער בעלי חיים". סעדה מדגישה כי החסד לא רק חוצה מקומות בארץ, אלא אף הגיע לחוצה לארץ. "אנחנו כהנהלה לפני 3 שנים הקמנו את 'תן יד לפליט'. בעקבות המלחמות בסוריה הגיעו עשרות אלפי ילדים סורים ליוון, ושהו בקור ובשלג. ממש נשבר הלב. החלטנו שצריכים לעזור, צעדי נתינה שיכולים לקרב את הלבבות". אנשי קריית החינוך גבעת וושינגטון נרתמו למשימה ואספו כ-120 טון בגדים.

"אספנו את הבגדים מכל רחבי הארץ, הבנות בקריה ארוזו את הבגדים לפי גילאים והטסנו את הבגדים דרך 'אל על'. נחתנו במחנות הפליטים וחילקנו לילדים את הבגדים, זוהי נתינה לא בקטן אלא בגדול, ועשינו אותה מכל הלב. זאת, למרות שהיו לי הרבה ויכוחים עם חברים שטענו 'עניי עירך קודמים לעניי עיר אחרת' ו'מדובר בעם שהוא אויב שלנו', אצלנו בהנהלה חושבים איך לעזור לאחרים". סעדה מסיים במילים מרגשות: "אנחנו עושים לשם שמיים ויש משהו בשמיים שרואה את הטוהר בנתינה ומצליח את דרכנו, לא בכדי התפתחנו מ-70 תלמידים ל-2700 תלמידים בכ-11 מוסדות. הקב"ה רואה את הטוהר, היושר והרצון לתת לאחרים".

מבצע תן יד למען הפליטים ביוון